

Suomi riistamaana

- Maamme riistalajisto on sangen monipuolinen, sillä siihen kuuluu maantieteellisestä sijainnistamme johtuen idän ja lännen sekä pohjoisen että etelän lajeja
- Maahamme on myös istutettu useita lajeja, joista muutamat, kuten esimerkiksi piisami, kanadanmajava, ja valkohäntäpeura ovat kotiutuneet hyvin ja muodostaneet lisääntyvän kannan
- Pääosaltaan Suomi on pohjoista havumetsävyöhykettä, mutta aivan etelärannikolla on eteläisiä lehtometsiä ja pohjoisessa avoimet tunturimaastot
- Voidaan sanoa, että havumetsät ja suot antavat Suomelle leiman, sillä kaksi kolmannesta maastamme on metsän peittämää

Tyypillistä lajistoa

Eri maakunnillemme tyypillisiä riistolajeja:

Eri lajit eri ympäristössä

- Perinteiset riistalajimme, kuten metso, teeri, metsäjänis, kettu, näätä, hirvi tai karhu ovat metsälajeja
- Eläinten viihtyvyyttä määräävät metsätyyppi ja jopa maisematyyppi, sillä olennaisimmat viihtyvyystekijät ovat ravinto ja suoja.
- Eri lajit suosivat erilaista metsää: Metso elää mieluiten vanhoissa laajoissa metsissä, joissa kasvaa mäntyä ja kuusta.
- Metsäjänis taas elää mieluummin taimikoissa, joissa on paljon sille sopivaa oksaravintoa.

Metsälajien viihtyvyyteen on viime vuosikymmeninä eniten vaikuttanut metsien käsittely

Käsittelyyn kuuluu mm. hakkuut, uudistaminen, taimikonhoito, maanmuokkaus, lannoitus, ojitukset sekä metsäautoteiden rakentaminen

Voidaan sanoa, että mitä voimakkaammat toimenpiteet, sitä huonommin riistaeläimet viihtyvät!

Pelloilla eteläiset lajit

- Pelto- ja viljelysalueet ovat keskittyneet Länsi- ja Etelä-Suomeen, missä ilmasto ja maaperä on sopivampaa viljelyyn
- Peltoriistalajit, kuten rusakko, sepelkyyhky, peltopyy, fasaani, valkohäntäpeura ja metsäkauris esiintyvätkin runsaimpina maamme etelä- ja lounaisosissa.
- Jotta nämä lajit viihtyvät, tulee peltoalueiden olla laajoja ja yhtenäisiä, mutta maisemaltaan vaihtelevia ja pienipiirteisiä
- Myös monipuolinen viljelylajisto erikoiskasveineen vetää peltolajeja puoleensa.

Monet pellolla ruokailevat riistalajit viettävät kuitenkin suuren osan ajastaan metsässä tai metsän ja pellon reunavyöhykkeessä. Ne kaipaavatkin elinympäristökseen pellon ja metsän muodostamaa mosaiikkia.

Vesistöt antavat leiman

- Suomi on maa, jossa on poikkeuksellisen paljon vesistöjä, sekä pitkä Itämeren rannikko
- Vesien riistaa ovat muun muassa sorsalinnut, hanhet, majavat ja hylkeet
- Monet vesilintulajit viettävät talven lämpimämmissä maissa, mutta palaavat vuosi toisensa jälkeen pesimään synnyinseudulle pohjolaan.
- Suomessa syntyykin suuri osa Euroopan vesilinnuista, joten olemme melkoisia vesilintujen tuottajia !
- Varsinkin rehevät ja ruovikkoiset järvet ja merenlahdet ovat parhaita vesilintujen elinympäristöjä

- Vesilintujen elinympäristöt ovat yleensä ajan mittaan huonontuneet kuivatusten ja liiallisen rehevöitymisen ja umpeenkasvun vuoksi.
- Alueita on kuitenkin myös kunnostettu ja ennallistettu ihmisen toimesta.
- Yksi pitkävaikutteinen riistanhoitomuoto onkin elinympäristöjen parantaminen.
- Monet metsästysseurat ovat kunnostaneet alueellaan olevia lintuvesiä. Kunnostuksesta hyötyvät aina myös muut kuin varsinaiset riistalajit!

Pitkä talvi rajoittaa

- Luonnonolot maamme pohjoisimmissa osissa, Lapin tunturialueilla, ovat ankarat
- Talvi on pitkä sekä kylmä ja kesä on vain parin kuukauden mittainen
- Metsänrajan yläpuolella elävät riistaeläimistämme vain riekko ja kiiruna ja ajoittain metsäjänis sekä kettu
- Tunturijärvillä pesivät kuitenkin kesällä useat vesilinnut, kuten riistalinnuista alli, pilkkasiipi ja lapasotka
- Laajoilla suoalueilla pesii metsähanhi

Lapissa metsänraja seurailee korkeuskäyriä ja määräytyy paljolti lämpösunnan perusteella.

Metsänrajan alapuolella on lähes sama lajisto, kuin maamme keskiosissa, tosin selvästi harvalukuisempaan. Mitä pohjoisemmaksi maassamme mennään, sitä pienemmät eläinpopulaatioiden tiheydet voivat luonnonoloista johtuen olla.